

vedkjendt sig, at den kan taale en Forhøielse, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at vi jo ikke have med disse to Afgifter alene at gjøre, men at vi i denne Samling ogsaa have at gjøre med de store og vigtige Soldatgifter. Jeg antager, at ethvert af Thingets Medlemmer, som har havt Leilighed til at gjøre sig bekendt med de Aftstykker, som ere blevne trykte og omdelte vedrørende Soldatgifterne, vil have opdaget, at der i det Forslag til en Reform af Soldatgifterne, som jeg har tilladt mig at forelægge for Rigsdagen, er mange Punkter, paa hvilke jeg havde anset det for ønskeligt, om jeg havde kunnet foreslaa en endnu større Nedsættelse end den, som jeg har bragt i Forslag, og jeg tilstaar, at der mellem disse Punkter findes flere, der i mine Dine ere af større Vigtighed end en fuldstændig Ophævelse af Skibsafgiften. Jeg kan ikke tro, at det vilde være billigt mod disse andre Interesser, til hvilke vi ogsaa bør tage Hensyn, om vi nu vilde gjøre Skibsfarten den store Indrømmelse fuldstændig at ophæve, Afgiften paa Samme. Jeg tror, at det maa erkjendes, at Skibsfarten allerede ved det her foreliggende Lovforslag, som Udvalgets Flertal jo har tiltraadt, har faaet sig indrømmet en meget betydelig Andel i de Afgiftslemper, som i det Hele ere blevne foreslaaede Rigsdagen i denne Samling. Og naar der endvidere tages Hensyn til, hvorledes Forslagets § 10 stiller endnu større Lemper i Udseet, og det ikke blot for den Afgift, som Skibsfarten har at udrede her i Landet, men ogsaa for saadanne Afgifter, som den har at udrede paa fremmede Steder, saa tror jeg, at det maa indrømmes, at der er taget et saa velvilligt Hensyn til Skibsfarten som muligt, og at der ved Lovforslagets Vedtagelse maa siges baade hos Regeringen og Rigsdagen at have viist sig en levende Høielse af, at man i saa høj Grad, som Hensynet til Statens almindelige Finantser tilsteder det, vil yde de alle ønskelige Lettelser. Jeg kan ikke tro Andet, end at et saadant Indtryk maa være levende hos dem, der beskæftige sig med Skibsfarten, og selv naar Mindretallets Forslag ikke vedtages af det høie Thing, haaber jeg derfor, at den dog vil føle sig tilfredsstillet ved den Maaade, hvor-

paa dens Interesser ere blevne varetagne her i Thinget.

Ordføreren: Jeg var ikke nærværende ved denne Sags 1ste Behandling; thi ellers vilde jeg allerede dengang have takket den høitærede Finantminister for Forelæggelsen af dette Lovforslag, idet jeg meget gjerne erkjender, at der derved gjøres Forsøg paa at give en ikke ubetydelig Lempelse i den bestaaende Skibsafgift. Men kan jeg ikke være enig med den høitærede Minister i, at man overhovedet bør bibeholde en Afgift, hvis Princip man ikke billiger. Det bør man efter min Forestilling hverken gjøre paa dette Omraade, eller naar der er Tale om Soldatser. Man maa naturligvis skaffe andre Indtægter tilveie i Stedet; men saa bør man søge at komme over til Afgifter, hvis Princip man i det Hele snarere slutter sig til. Og for mig ligger det det da nærmest at nævne Indkomstskatten som den, der bør bære den Afgang i Indtægten, som fremkommer ved Ophævelsen af de Afgifter, som man ikke billiger. Jeg kan ikke, naar en Skat skal bestemmes, lade mig lede af det Finantzielle, saasnart jeg ikke kan billige Skattens Princip. Den høitærede Minister er jo nu ogsaa enig med Mindretallet, forsaavidt han erkjender, at det, hvis Statskassen kunde undvære Indtægten, vilde være heldigt at hæve den Skat, som hviler paa Varenes Transport. Det kan vel nok være, at Fragterne paa danske Havne ogsaa blive noget indfluerede af Afgiften, men det er dog, det indrømmer jeg, ikke saameget Fragtfarten eller Concurrencen med de Fremmede, som her kommer i Betragtning, som derimod efter min Mening Hensynet til, at en saadan Afgift ikke bør bestaa længere, end det er absolut nødvendigt. Jeg maa meget beklage, at de Bemærkninger, som ere blevne fremsatte i Betænkningen, ikke have været overbevisende for det ærede 8de kongevalgte Medlem (Fischer). Det er jo imidlertid meget vanffeligt at behandle denne Sag saaledes og at faae saa overbevisende Grunde tilveiebragte, at de kunne ventes at ville være fyldestgjørende for Alle og i enhver Henseende. Jeg kan ikke være enig i det ærede Medlems Udtalelser, idet jeg frem-